

LEES DIT!

Model No. 45 (Hsd.)

Bij briefwisseling met verpleegden en gevangenen moeten de naam en voornaam bovenaan IN den brief vermeld staan; op het adres mag de naam NIET voorkomen.

Het adres is: AAN No. *06-700*

GEVANGENIS
RINKSWERKRIJCHTING

Ongefrankeerde brieven aan verpleegden en gevangenen worden NIET aangenomen. - POSTZEGELS en COUPONS mogen NIET worden toegezonden. - De toezending van geld geschiedt per POSTWISSEL.

De veroordeelden mogen vóór ontslag slechts in bepaalde gevallen en als regel NIET voor aankoop van kantine-artikelen over de toegezonden gelden beschikken.

Zondag 10 Dec. 1939.

Waarde Vriend en Muisgenooten,

Een 14 dagen geleden heb ik je laatste brief ontvangen, en nu dacht ik, hij zal wel gead even bericht meeroom hebben, want dat gaat nu niet waar, als men een brief aan iemand schrijft dan verlangt men ook meer naar een antwoord terug.

Zooals je weet, zijn me hier in de gelegenheid gesteld om een muziekinstrument wettelijks een paar uur te bespelen. Dat is natuurlijk niet veel en men kan dan ook in zoo'n beperkte tijd onmogelijk stukken van betekenis instudeeren. Daarbij komt dan nog de druk der omstandigheden die bestid verlammend werkt op rang en muziek; want deze schoone kunsten moeten immers een uiting zijn van levenslust en vitaliteit. Om deze en verschillende reden was ik er meer mee opgehouden zooals je weet. Maar nu zijn er de laatste tijd verschillende heeren bij mij geweest en daaronder ook de Dominee professor Wagenaar. Deze is zelf ook muzikaal en bespeelt het orgel en de piano. Nu is vanzelf de eerste vraag als we met elkaar aan de praat komen "hoe gaat het met de muziek?" Ze zouden het bij gelegenheid graag eens willen aanhooren. Welnu, een eenzijdig man als ik die onvoorwaardelijk aan zijn eigen naam als harmonica-artist geloof, zie nu iemand bedraagt zulke dingen niet. Daarom zei ik: "Nou, maar dan zal ik eens meer aan de gang, want het ligt mij eigenlijk hooger dan het

BEZOEK. Hoogstens éénmaal in de veertien dagen nl. 's Zondags
en 's Woendags, tusschen 10 en 12 en 2 en 4 uur.

Men wende zich daartoe vooraf schriftelijk tot den
Directeur, onder vermelding van naam en voornaam van den bezoeker,
zoomede van diens verwantschap met den te bezoeken persoon
en sluite postzegel voor antwoord in.

leunen zelf." En dus speel ik meer 2 avonds per week: Dinsdagsavonds
en Vrijdagsavonds van 7 tot 8 uur. Dus om die tijden meet je nu
waarschijnlijk ik mee doende ben. Ik heb 12 van mijn vroeger succes-
nummers uitgevocht waaronder natuurlijk de Duitse polka, de
Schotsche Triade, Acholmanas en de Konabandwals een 1ste
plaats innemen. Ik zelf noem ik die stukken wereldberoemd en
er is niemand die mij tegensprekt, want men moet er ook maar
verstand van hebben, wat goed? Nou, en de overige 8 dat zijn
echte onderwetsche mangstukjes waarvan ik vertel dat me
reeds door mijn grootvader (die ik intusschen nooit gekend heb)
in zijn jongelingsjaren gemongen werden. Me speel ik maar
steeds dezelfde stukken om maar zooveel mogelijk technische
routine daar meer in te krijgen en het gaat best hoor!
Ondanks alle narigheid is het mij nog niet verleerd. Je be-
grijpt, ik doe alles met het hoofd vooral vroeger; en weet van
geen noten meer roolang ik hier ben boemel het plan is om later
eenige stukken van belang geordigd van 't papier te leeren, en
dan desnoods ook nog met behulp van de grammofoonplaat erbij.
En die ouwe liederen die ring ik er ook bij; en twee ervan
hebben ongeveer een 40 eenvoudige versjes en behelven dan
vanzelf een verklarende geschiedenis van een ontroovde meijer
wier versmijde minnaar midden in de wildernis een ar-
maedige stulp bouwt van takken en roden en dan een
kluisenaar wordt die verder leeft van de vruchten des velds

BEZOEK. Hoogstens éénmaal in de veertien dagen nl. 's Zondags

en 's Woendags, tusschen 10 en 12 en 2 en 4 uur.

Men wende zich daartoe vooraf schriftelijk tot den Directeur, onder vermelding van naam en voornaam van den bezoeker, zoomede van diens verwantschap met den te bezoeken persoon en sluite postzegel voor antwoord in.

3
en water uit den stroom; voor het overige smeeft hij om Gods genade met het oog op het hiernamaals. Maar ook het rijke meisje krijgt eindelijk roeging en beouwt over hare lichtrijmige dardelheid en heimelijk verlaat zij op eekeren nacht het ouderlijke huis als jonge man verkleed en gaat nuerwen over de heide van Dartmoor (Schotland) met het doel om zich ergem maar neder te leggen en roo maar te steruen, in de meening verkerende dat ook haar roegere minnaar uit de arme stand roo aan zijn eind gekomen is. Maar het nood lot dat de draden spint van 's menschen lot en leuen beschikte het anders: In de avondschemering bereikt zij de ingang van een dennewoud en aan deszelfs room staat een man in poonere kleren met een verouderd vanzicht vooe v'in tijd en alreeds grijze haren. In de rechte flakkeren een dwaallicht (hijlicht, wilde lanternen) en zij vraagt hem den weg naar 't gindsche loochlicht. Hij echter verkerkt haar dat dit rood licht iemand naar zijn graf voert en roodigt haar (hij meent in tusschen roo steeds een jonge man, roo te hebben maar gemakshalue neem ik de vrouuelijke aanspraak) in zijne tent vooe de komende nacht om met hem te deelen het bed van stroo, de schraledisch, en ongestoorde rust. De stem des kleinmeers, zijn vriendelijk oog, brengt haar aan 't peinsen en zij volgt hem gardsich neward. Dan steekt hij een vuur aan, en terwijl de merel fluit en de krekels gijpen, maakt hij de sobere maaltijd gereed van kastanjes

LEES DIT!

Model No. 45 (Hsd.)

Bij briefwisseling met verpleegden en gevangenen moeten de naam en voornaam bovenaan IN den brief vermeld staan; op het adres mag de naam NIET voorkomen.

Het adres is: AAN No. *226-700*

GEVANGENIS
Rijkswerkinrichting te *Leeuwarden*

Ongefrankeerde brieven aan verpleegden en gevangenen worden NIET aangenomen. - POSTZEGELS en COUPONS mogen NIET worden toegezonden. - De toezending van geld geschiedt per POSTWISSEL.

De veroordeelden mogen vóór ontslag slechts in bepaalde gevallen en als regel NIET voor aankoop van kantine-artikelen over de toegezonden gelden beschikken.

en boschbessen. Hij echter smilt van bewegtheid en laat alles on-aangeraad. Dan reeft de kluisenaar: "Ach jongman, waarvoor uw droefheid? of is het mogelijk een versmakte gloed des harten? Bedenk toch dat liefde eens ijdele klank is; ik vond re nergens dan in het nest der tortelduiven." Nu vertelt hij zijn eigen geschiedenis en beschouwt daarbij zijn gast opmerkzaam en... bemerkt nu ook de ruwende boeven, het schuchter oog en de blozende wang. Hij niet en twijfelt nog; hij echter heeft reeds begrepen en valt smikkende aan zijn voeten, bekend hare schuld en vraagt hem om vergeving. Dan richt hij haar op en drukt haar in 'n armen met sprakeloos geluid en dan in 't einde stamelend: "Mijn Angelina, o mijn liefgodin! Dan danken re de Hemel voor deze nabije stonde, smekende om een lang leven op de aarde, en wenschen eenmaal te overmen op eenzelfder dag en eenreke ure.

Als men zulke romantische liederen voordraagt in een vrouwenvereniging dan komen de rokdoekjes voor de oogen, en merkbaar opgelucht fluisieren re aan 't einde elkander toe: "Och, och, wat 'n geluk dat re 'n nander nog kregen!"

O ja, niet des Derk, ik bring de oude kunst der middeleeuwse trouwadaers en minnerangers wederom in ere. Wij zullen het daar later nog eens meer over hebben; thans is de brief al rees vol en ik had nog roo veel anders te vertellen. Maar misschien schrijf ik je binnenkort nog wel eens weer. Met hartelijke groeten aan je vriend Yje.